

KONTAKTENS JUBILEUMSUTGAVE

NR 01 – 2023

100

BEKKELAGET KIRKE

1923 – 2023

DEN NORSKE KIRKE

Hilsen

Jeg vil gratulere Bekkelaget og Ormøy menighet med 100-årsjubileet til Bekkelaget kirke.

BEKKELAGET KIRKE ble innviet i 1923, og er et monumentalbygg som er synlig i nærmiljøet. Da jeg visiterte soknet i 2018, trakk lokalbefolkningen stadig frem skolen, trikken og kirken. Mange snakket om hvor vakker kirken er, ute og inne, og jeg forstår godt at kirken er en kime til lokal stolthet.

BEKKELAGET SOKN ble i 1913 utskilt fra Nordstrand, og kommunearkitekt Harald Bødtker fikk i oppdrag å tegne ny kirke i soknet. Grunnsteinen ble lagt ned i 1921, og den anerkjente dekorasjonsmaleren Enevold Thømt, som bodde på Bekkelaget, ble utpekt til å utsmykke kirkerommet kunstnerisk. Ett av hans arbeider finner vi i koret, der en freske tar oss med inn i lignelsen om de ti brudepikene.

MED SIN SÆRPREGEDE arkitektur er Bekkelaget kirke listeført hos Riksantikvaren.

KIRKEN ER OMKRANSET av en vakker urnelund, og mange har sin familiehistorie knyttet til stedet. Kirken fylles stadig opp i løpet av kirkeåret. For eksempel er det god oppslutning om kirkelig konfirmasjon, og i løpet av to helger i september pleier det å være 15 konfirmasjonsgudstjenester, som til sammen samler 3500 mennesker, eldre og yngre.

I ÅR MARKERES kirkebyggets hundre første leveår. Jeg sender dere mine hjerteligste gratulasjoner, og vil hilse dere med ord som brukes ved kirkevigsling, fra Paulus' brev til menigheten i Efesos:

«Dere er bygd opp på apostlenes og profetenes grunnvoll, med Kristus Jesus selv som hjørnesteinen. Han holder hele bygningen sammen, så den vokser til et hellig tempel i Herren, og i ham blir også dere bygd opp til en bolig for Gud i Ånden.»
(Ef 2,20–22)

Kari Veiteberg
Oslo biskop

Min kirke. Din kirke. Vår kirke.

JUBILEUMSHEFTET som du nå holder i hendene, «Bekkelaget kirke 100 år», deles ut til alle husstander som sogner til Bekkelaget kirke. Heftet inneholder mye om kirkens jubileumarrangementer, allerede fra nyttår av og helt til jubileumsuka i mai. Du kan lese historien om hvordan drømmen om en kirke ble virkelighet, og ble bedre kjent med noe av den fantastiske innsiden av kirken, med alle sine fascinerende bilder og symbolikk. Sist, men ikke minst har vi spurt en del folk om hva Bekkelaget kirke betyr for dem.

JEG HAR MØTT og snakket med mange mennesker i den tiden jeg har arbeidet som prest i denne kirken. Det har alltid gjort inntrykk når folk har fortalt om hva Bekkelaget kirke har vært for dem gjennom livet. Mange blir tydelig engasjerte, når de regner opp alt det fine og viktige de har vært med på i dette bygget. Noen blir helt blanke i blikket når de forteller om barnas dåp og konfirmasjon, bestefars begravelse og den dagen de sto foran alteret og ble viet til den de fortsatt elsker. Jeg pleier å spørre dem: «Det er liksom *din* kirke, dette da?». «Ja, Bekkelaget kirke er jo *min* kirke» er svaret, som regel. Jeg tror mange tenker som dem. Tidene forandres, mennesker kommer og går. Men kirken står der, som noe trygt og godt, et ankerfeste. Min kirke.

NÅR VI NÅ HAR stelt i stand til et mangfoldig jubileumsår, og laget dette heftet som en slags meny, så er det for å bringe kirkens viktige plass her på Bekkelaget enda et skritt videre. Vi vil gjerne at flere skal bli enda bedre kjent med kirken sin. Komme til den, se den, ta den i bruk. For den har enda mer å gi.

«Det sku bo folk i husan», het det i en sang som handlet om avfolkning i nord, «Folk treng hus og hus treng folk». Det er drivende godt sagt. Og de samme ordene gjelder for kirkens hus, Guds hus. Det skal være folk der. Hvis ikke, mister det sin funksjon og sin mening. Vi vil jo ikke ha et museum av en kirke. Der skal det være liv! For alle generasjoner, for alle typer mennesker. Det er et felles ansvar for oss som regner Bekkelaget kirke for *vår* kirke. Vi må alle gjøre vårt for å fylle kirken med levende mennesker, ja fylle den med liv.

Det skal vi få ekstra god mulighet for under jubileet. Så bruk anledningen, enten det er konserter, gudstjenester, temakvelder eller andre forskjellige aktivitetene.

La oss fylle kirken vår med liv – sammen.

Jubileumshilsen fra Sverre Bang
Sokneprest & sekretær for jubileumskomiteen

En drøm blir til virkelighet

BEKKELAGET KIRKE blir 100 år. Så skal hun også feires skikkelig! Når det gjelder kirkebygg, er riktig nok ikke ett hundre år all verden. Vi har jo bygg som er nesten ti ganger så gamle. Men hvis vi ser for oss hvilke forandringer som har skjedd siden kirken ble bygget, skjønner vi at hundre år gjør ganske stor forskjell. Hvordan var det her på Bekkelaget, før kirken ble reist, der oppe i Åslien, på Bækkelagshøiden?

BEKKELAGET SKOLE VAR HER. Forløperen, Bernhus skole, ble påbegynt allerede i 1859, et ganske lite skolehus, fram til 1904, da det ble bygget et nytt og større bygg, som fra da fikk navnet Bekkelaget skole.

Ekebergbanen var her også. Trikkesporet fram til Sæter var klart i 1917.

Skolen og trikken, men ingen kirke, ennå. De som bodde her på den tiden, sognet til Nordstrand kirke, som hadde stått der siden 1866. Ormøy kirke hadde riktignok blitt bygget i 1893, men den var et kirkehus for Nedre Bekkelaget og øyene, og kunne ikke fylle behovet for en lokalkirke på Bækkelagshøiden.

Innenfor det som etter hvert ble Bekkelaget menighet lå også områdene Lambertseter og Manglerud. Der hvor drabantbyene ligger i dag, var det foreløpig bare skog og jorder. Det totale innbyggertallet lå på ca. 5000. Befolkningstettheten var med andre ord betydelig lavere enn i dag. Det var spredt bebyggelse og tomtene var romslige.

UT OVER 1900-tallet begynte behovet for et lokalt gudshus for alvor å melde seg. Det var det store lokale engasjementet som la grunnlaget for at Bekkelagskirken ble bygget. En stor innsats, både av dyktige og driftige enkeltpersoner, men også av lokalmiljøet som helhet. Det var planarbeid og

administrasjon, og det var praktisk innsats med pengeinnsamling og fysisk arbeidsinnsats i forbindelse med rydding av kirketomten og bygging av kirkehuset.

Den spede begynnelse til Bekkelaget kirke begynte rett før første verdenskrig, i 1913, da det ble nedsatt en kirkekomite på Bekkelaget. I 1917, gikk kirkekomiteen til innkjøp av en tomt på 22 mål av eiendommen Åslien på sydøstsiden av Dovrebakken, altså her hvor kirken ligger, nå. Bakgrunnen for tomtevalget var den sentrale plasseringen, ikke bare for Bekkelagshøidens beboere, men også for de kirkesøkende fra Simensbråten og Abildsø.

Kirkekomiteens arbeid fikk visstnok en treg start. Det avgjørende vendepunktet kom da kaptein Bjarne Engelstad overtok formannsvervet i komiteen i slutten av 1918. I tillegg til å være kaptein i hæren hadde han utdannelse som jurist, og var allerede formann i Bekkelagets vel. Nå ble det fart i sakene. Engelstad ble den drivende kraft i byggingen av «Bekkelagshøidens kirke».

På dette tidspunkt lå området som nå er Bekkelaget menighet innenfor Nordstrand prestegjeld. De lokale gudstjenestene ble allerede før kirkebyggingen holdt på Bekkelaget skole, og hadde god oppslutning. Etter en storstilt innsamling, ledet av kaptein Engelstad, ble det samlet inn litt over 30 000 kr. De øvrige bevilgninger ble nå gitt av sognestyret, til sammen 250 000 kr.

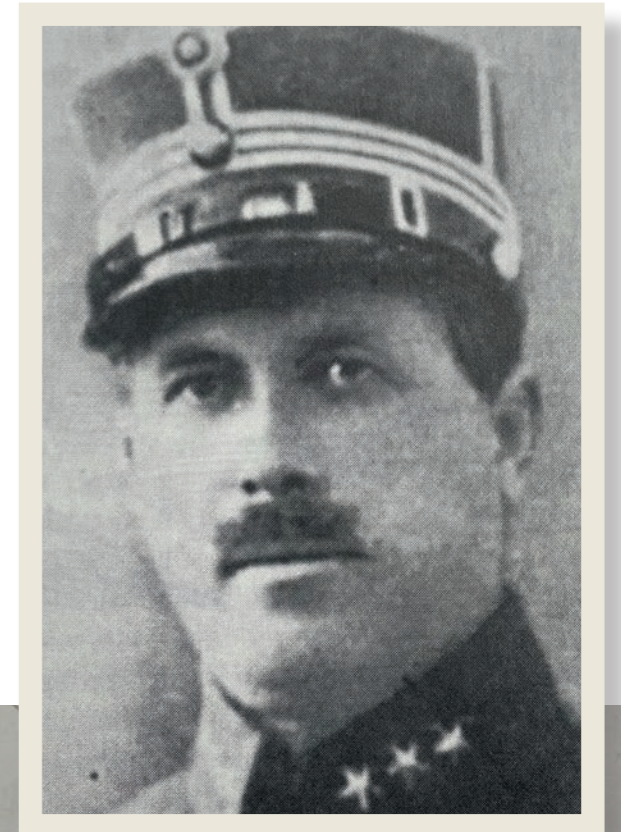
I byggeperioden ble det gjort mye dugnadsarbeid. Seksti mann var med i det frivillige arbeidslaget. Kvinner og barn fra nærmiljøet var også med og kom med mat til en sulten dugnadsgjeng.

EN LITEN SOLSKINNSHISTORIE: Under arbeidet med å rydde tomten slo noen småpiker seg ned på en tue og begynte å synge «Deilig er jorden». Etter hvert stilnet arbeidet, for det var så vakker

sang. Arbeiderne tok av seg luen og ble stående stille og lyttet. Etter dette ble denne salmen sunget som avslutning på hver arbeidsdag.

Grunnsteinen til kirken ble lagt ned 9. juli 1921, og byggearbeidene begynte i oktober samme år. Våren 1923 sto kirken der, endelig. Det ble en storstilt kirkevigsling søndag 27. mai. Proseksjonen startet ved huset, som tilhørte båtbygger Pedersen. Folk stod langs veien, og med sang gikk prosesjonen til kirken. En kantate, skrevet av kaptein Engelsen og tonesatt av komponisten Arild Sandvold, (senere domorganist i Oslo) ble fremført under kirkevigslingen. Denne ble ledet av biskop Johan Lunde.

Endelig sto kirken der, klar til bruk for bekkelagsbeboerne. En drøm var blitt til virkelighet!

KAPTEIN BJARNE ENGELSTAD

EKEBERGBANEN MED BEKKELAGET SKOLE I BAKGRUNNEN

Visste du at ...

... **det først var tanken** å bygge kirken et helt annet sted. Man fikk nemlig først et tilbud om en tomt på Jomfrubråten. Med kun én stemmes overvekt, 5 mot 4, vedtok sognestyret å si nei til dette tilbudet.

... **utsmykningen av Bekkelaget kirke** tok svært lang tid. Arbeidet pågikk fra 1923 til 1937, altså hele 14 år.

... **det også gikk 14 år før** Bekkelaget ble utskilt som eget prestegjeld. Før 1937 tilhørte Bekkelagsområdet Nordstrand prestegjeld. Den første sokneprest var Jørgen Sandberg, som til da hadde vært kapellan i Nordstrand menighet.

... **nyutnevnt sokneprest** i 1941 var medlem i Nasjonal Samling. De fleste menighetsmedlemmer viste hva de tenkte om dette ved å utebli fra «hans» gudstjenester. Kun ganske få møtte opp. Hjelpепrest Amund Lies gudstjenester var derimot svært godt besøkt.

... **de fleste prester** i Norge nedla sitt embete i 1942. Menighetsrådet gikk av samtidig og ble erstattet av et menighetsråd sammensatt av N.S.-medlemmer.

... **da Bekkelaget skole** ble overtatt av okkupasjonsmakten, ble kirken/kirkestuen brukt som undervisningslokale for skolens elever.

... **kirkesøkningen var stor** under krigen, (bortsett fra på sokneprestens gudstjenester). Da freden kom, forventet man en ny giv i kirkelivet, men man ble skuffet. Kirkesøkningen gikk kraftig ned, og begynte først å stige utover på 50-tallet.

... **etter drabantbyfremveksten** på Lambertseter og Abildsø på femtitallet ble disse områdene skilt ut fra Bekkelaget og etablert som egne menigheter i 1959. Lambertseter fikk først en provisorisk kirke, først i 1972 sto Lambertseter kirke ferdig. Abildsø kapell/kirke sto ferdig i 1961.

... **Ormøy ble egen menighet** og skilt fra Bekkelaget i 1997, dog innenfor samme prestegjeld, slik det het den gang. Menighetene ble gjenforent i 2016 og heter fra da av Bekkelaget og Ormøy menighet.

... **menighetskontoret/prestekontoret** har vært plassert både i kirkens sakristi og i kirkestuen, før tømmerhytta/«tyskerbrakken» ble tatt i bruk ca. 1960. Det nåværende menighetskontoret erstattet denne på slutten av 90-tallet.

Kirkens kunstner

ENEVOLD THØMT (1878-1958). Gjennomførte kunststudier bl.a. i Wien. Har i tillegg til Bekkelaget kirke utsmykket Ålesund kirke, Sofienberg kirke, Paulus kirke, aulaen på NTH i Trondheim (nå NTNU), og arbeider på Kongsseteren. Flyttet med familien fra Trondheim til Holtveien 19 i 1920.

THØMT VAR overlærer på Statens Håndverks- og industriskole 1920-1948. Han arbeidet med utsmykningen av Bekkelaget kirke gjennom 14 år, fra 1923 til 1937. Thømt døde i 1958 og ligger begravet rett på utsiden av kirken. Graven kjennetegnes av en engleskulptur som kunstneren selv har laget.

Et frodig kirkerom

KIRKEROMMET i Bekkelaget kirke har en usedvanlig kunstnerisk frodighet. Her er bilder og tekster og symboler om hverandre. Alt har en mening og et budskap, med bakgrunn i bibelens tekster og fortellinger, om hverandre. Leter man godt, finner man 20 bibelsitater, og ett salmesitat.

Her finnes også et rikt dyreliv, med avbildninger av løve, okse, ørn, due, pelikan, slanger, og lam. Og mennesker og engler. Du finner også timeglass og bokstavkoder. Alt har et budskap. I dette bladet har vi valgt ut de mest synlige avbildningene og kommentert dem. Men alt er jo der, hele tiden. Det er bare å gå på oppdagelsesferd. God tur!

Kirken den er et fredens hus

NOE AV DET karakteristiske ved utsmykningen i Bekkelaget kirke er alle sitatene. De fleste fra Bibelen, men også fra salmer. For eksempel i det rommet man først kommer inn i når man går inn i kirken – «våpenhuset». I tidligere tider var det vanlig at de vernepliktige soldatene fikk sin første opplæring i kirken, ofte i forbindelse med gudstjenester. På vei inn i kirken måtte de sette fra seg våpnene – i «våpenhuset».

DET ER HELDIGVIS ikke så vanlig å ha med seg våpen i kirken nå til dags. I vår tid er det kanskje mer relevant å tenke «våpen» i overført betydning. I våpenhuset kan jeg legge fra meg alle

mine indre våpen. Hat, fordømmelse, uvennskap, jalousi og misunnelse. For kirken skal jo være et **FREDENS** hus.

I VÅPENHUSETS tak står et salmesitat som er skrevet i en sirkel. Ord om fred som passer godt i et våpenhus: «**FRED** er kirkens velkomstord – og farvel på denne jord.

HVER GUDSTJENESTE begynner jo med at vi blir ønsket **FRED**, «...og **FRED** fra Gud vår Far...» og rett før vi forlater kirken, lyser presten velsignelsen og vi sendes ut med ordene: «Herren løfte sitt åsyn på deg og gi deg **FRED**.

Jesus – fire steder i kirken

I utsmykningen av en kristen kirke har Jesus Kristus oftest en sentral plass. Slik bør det også være, siden han er hovedpersonen i den kristne tro. I Bekkelaget kirke kan vi se Jesus fremstilt hele fire ganger.

BRUDGOMMEN. Selve hovedmotivet, det som møter oss når vi går opp midtgangen, er Jesus som brudgommen. Dette bildet er hentet fra lignelsen som Jesus selv forteller om de utvalgte brudepikene som er innbudt til å være med på bryllupsfesten. De må bare være klare til å møte brudgommen, når han kommer! Alle har med seg hver sin oljelampe, som de tenner når det blir mørkt. Men tiden går, og lampene trenger påfyll. Fem har tatt med ekstra olje til lampene sine, de andre fem har ikke det. Når lampen deres slukner, må de gå til kjøpmannen for å kjøpe mer olje. Da kommer brudgommen i all sin prakt og glans. De fem kloke står nå klare og får være med på bryllupsfesten. De andre kommer for sent. Døren inn til festen er stengt.

At brudgommen i denne lignelsen er et bilde på den oppstandne Jesus, har kunstneren tydeliggjort ved at hans hender og føtter «fremdeles har sår etter naglene fra korsfestelsen. Han skriver at han ser lampeoljen som et bilde på vår tro på Jesus, og at lignelsens og kunstverkets budskap er å være rede når Jesus kommer tilbake.

LAMMET. En annen fremtredende symbolikk i kirken vår er Jesus som Lammet – Guds lam. Det er et bilde og en betegnelse som er brukt flere steder i Det nye testamente. Tidlig i evangeliene fortelles det at Døperen Johannes peker på Jesus og sier:

«Se, Guds lam som bærer verdens synd...». Dette uttrykket synges også i kristne gudstjenester over hele verden, enten det er på latin, «Agnus Dei qui tollis peccata mundi», eller som det heter på norsk: «Du, Guds lam som bærer verdens synder».

I Bekkelaget kirke ser vi lammet to steder, begge svært sentralt plassert og meget iøynefallende: I sentrum av den store lysekronen, og på alteret. I begge disse avbildningene har Lammet en seiersfane ved siden av seg. Når Lammet fremstilles slik, kalles det «Seierslammet». Det er et symbol på at Jesus har seiret over døden.

Lammet som hviler på alteret ligger på en stor bok med syv segl. Dette er et bilde som er beskrevet i

Bibelens siste bok, Johannes Åpenbaring, en beskrivelse av en visjon apostelen Johannes fikk, mens han var forvist til fangenskap på den greske øya Patmos. I denne boken kalles Jesus ofte Lammet. Ikke som et lite, yndig lam, men tvert imot som en mektig seierherre. Det er her vi finner «Boken med de syv segl». Den eneste som kan åpne denne boken, er Lammet, Jesus Kristus.

Rundt alterringen finner vi en tekst som sammenholder Jesus som *Brudgommen* og Jesus som *lammet*: «Salige er de som er innbudt til Lammets bryllupsmåltid»

DEN KORSEFESTEDE – MARIAS SØNN. Det er vanlig at kirker har et krusifiks, en avbildning av Jesus på korset. Oftest har det en sentral plass, synlig for alle i kirken. Slik er det ikke i Bekkelaget kirke. Korset, og korsfestelsen, er der, det er bare ikke så lett å få øye på det. I et relieff på prekestolens høyre side blir Jesu korsfestelse fremstilt slik at korset er lagt på bakken, og soldatene er i ferd med å nagle Jesu hender og føtter fast til det.

Det spesielle ved denne fremstillingen, er Maria, Jesu mor, som ligger på kne ved siden av den lidende Jesus. Som en skarp kontrast til soldatenes nagling, legger hun kinnet sitt ømt inntil kinnet til sønnen sin. Hun hvisker til ham: «Jesus, du er min.» Det er en mors kjærlighetserklæring til sin sønn, mens han tortureres. Et slikt fokus på Marias medfølelse er sjelden å se, også i kirker. Relieffet på prekestolen i Bekkelaget kirke er ikke bare et uttrykk for sorg, men også for medfølelse, trøst og medlidenhet. Dette gjør relieffet «Jesus, du er min» til det aller «mykeste» og mest medmenneskelige uttrykk i Bekkelaget kirkes kunstneriske utsmykning. Det er godt at det er der!

De to figurene på galleriet

NÅR MAN PÅ vei ut av kirken går midt-gangen og løfter blikket, ser man to figurer på hver sin side av orgelet. De er svært synlige, ikke minst fordi de holder lysende gjenstander i hendene. Dette er to av de mest markante personene i det gamle testamente: Moses og Elia.

MOSES ledet Israelsfolket ut av slaveriet i Egypt, og videre på en 40 år lang vandring gjennom ørkenen mot det lovede land. På veien mottok han de ti bud fra Gud, risset inn på to steintavler. Vi ser han bærer dem i sin venstre hånd. I den høyre har han en stang med en slange på. Historien som ligger bak er fra den gangen folket ble bitt av slanger i ørkenen. Da fikk Moses beskjed fra Herren: «Lag en slange av kobber og sett den på en stang». Alle som ble bitt av slangene, ble friske da de rettet blikket mot kobberslangen og ble reddet fra giften. Jesus trekker en linje fra historien om kobberslangens frelsende kraft – til den korsfestelsen som venter ham: «Slik Moses løftet opp slangen i ørkenen, slik må Menneskesønnen bli løftet opp». Derfor lyser det av kobberslangen på galleriet i Bekkelaget kirke. Den minner om Jesu frelsende død på korset.

ELIA var en av profetene i det gamle testamente. Vi kjenner ham fra historien om Sareptas krukke, der han gjorde så melkrukken og oljekannen til den fattige enken i byen Sarepta aldri ble tomme, slik at hun og sønnen hennes ble reddet fra sultedøden. Elia er kjent for å ha gjort Ba'als-profetene til latter, da de mislyktes med å få fyr på brennofferet, mens han nedkalte Herrens ild, som tok det hele i en «jafs». Ifølge bibelsk tradisjon ble Elia også tatt til himmels i en ildvogn. Elia førte fremfor alt en flammende kamp mot avgudsdyrkelse. Ikke rart han har fått navnet «Ildprofeten». På galleriet i Bekkelaget kirke er han avbildet med et flammende sverd i hånden. Et ildsverd - for en ildprofet.

Dette er to av de mest markante personene i det gamle testamente: Moses og Elia.

Lysbærerne

BAKERST I KIRKEROMMET, under galleriet, er det tre spesielle lysekroner som fanger de flestes oppmerksomhet. Lampene har nemlig navn som lyser mot oss: St. Olav, Luther, Hans N(ilsen) Hauge.

LYSEKRONENES fremste hensikt er selvsagt å lyse opp rommet. Men kunstneren vil nok også med disse tre lysekronene minne oss om tre av de viktigste «lysbærerne» for kirken i Norge, de som har bidratt til å spre evangeliets lys til oss:

ST. OLAV, Olav den hellige, som «kristnet» Norge på tusentallet e.Kr. og døde i kampen for dette i slaget på Stiklestad i år 1030.

LUTHER, reformatoren som på 1500-tallet nytolket evangeliet og ble opphavsmann til den evangelisk-lutherske kirke som Den Norske Kirke er en del av.

HANS NILSEN HAUGE, lekpredikant og vekkelsesleder, virket rundt starten av 1800-tallet. Var særlig viktig for framveksten av lekmannsbevegelsen.

«Dronningen» i kirkerommet

ORGELET KALLES i noen sammenhenger instrumentenes dronning. I Bekkelaget kirke står et nylig renovert orgel fra 1986, merke Robert Gustavsson. Orgelet har 21 stemmer. Nå har kirken også fått ny organist, eller kantor som stillingen egentlig heter. Ole Johannes Kosberg begynte i august, og har allerede markert seg godt med oppsetninger, konserter og et frodig musikalsk uttrykk på søndagens gudstjenester, som blant annet skyldes de mange instrumentalistene som han har invitert med.

– Hvorfor kalles orgelet «Instrumentenes dronning», Ole Johannes?

– Det tror jeg må ha med størrelsen å gjøre. Og med den festivitas som et slikt voldsomt instrument kan stille i stand.

– Liker organister å ha kommandoen over så mye flott lyd?

– Absolutt! Jeg tror faktisk det er akkurat det som rekrutterer unge mennesker til å bli organister. Det er en veldig tiltrekningskraft i å kunne fremføre storslåtte orgelverker. Man kan rett og slett bli forelsket i det. – Men forelskelse varer vel bare en begrenset tid?

Det stemmer nok, men orgelet har jo atskillig mer å by på enn det storslagne uttrykket. De vakre

fløytestemmene med sine vare klanger blir nok mer aktuelle etter hvert. Men det beste ved orgelet er det utrolige mangfoldet av klanger, toner og kraft som dette instrumentet har. – Noen er veldig glade i or-

gel, mens andre er mindre begeistret, ja sinte på det. Har du merket det?

– Ja, jeg har nok det. Når noen blir sinte tror jeg det har å gjøre med at orgelet i mange sammenhenger er altfor dominerende, ja enerådende. Jeg skulle ønske at kirkemusikken kunne være mer dynamisk, og slippe andre instrumenter til. Verden forandres, og kirken med den. Da må også kirkemusikken tåle forandring.

Men vi kan vel få litt orgelbrus, innimellom?

– Å ja da. Med glede!

Det mystiske tegnet

NÅR BARNEHAGER og skoler kommer på kirkebesøk, peker de ofte aller først på symbolet som er malt på muren over korbuen i kirken, og spør: «Hva er det ´a?» Mange voksne har nok lurt på det samme.

Bildet er satt sammen av fire elementer: Skriften, Trekanten, skyen og strålene. Hver for seg peker de på noe spesielt.

SKRIFTEN er vel det mest gåtefulle.

Det er hebraiske skrifttegn,

hebraisk er jo språket

som Det gamle tes-

tamente i bibe-

len er skrevet

på. Det er et

navn som

står skrevet

på veggen,

kalles også

tetragram-

maton – «De

fire boksta-

ver». På hebraisk

skrives oftest bare

konsonantene. Voka-

lene gir seg selv. Navnet

er skrevet fra høyre mot venstre

med bokstavene JHVH, det uttales Jahvé og

betyr «Jeg er». Det er det mest vanlige av flere navn

som brukes om Gud i det gamle testamente.

TREKANTEN er et symbol på *treenigheten*: At

Gud er én, men samtidig tre; Faderen, Sønnen og

Den hellige ånd, vår Skaper, Frigjører og Livgiver.

STRÅLENE, som er framstilt som «sikksakk-linjer», finner vi igjen flere steder i kirkens utsmykning, der det er tegn på varme og lys. Det knyttes til oljelampene i lignelsen om de ti brudepikene som er avbildet i kirkens kor. I Jahve-symbolet er det et tegn på varmen og lyset som stråler fra Gud.

SKYEN er i Bibelen stedet der Gud skjuler seg. Gud er for stor og for mektig til at menneskene kan tåle å se ham. Derfor skjuler han seg i

en sky. Som da Moses fikk

steintavlene med de ti

bud på Sinai-fjel-

let. Som da han

fulgte Israels-

folket som

en «sky-

støtte»

på deres

vandring

gjennom

i ørkenen.

Men også

som da Jesus på

forklarelsens berg

viste tre av disiplene

sin guddommelighet da

hans herlighet strålte mot dem.

Da kom Gud Fader selv til dem, skjult av en

sky, og en kraftig røst sa: «Dette er min sønn, den

elskede. Hør ham!» De fikk oppleve «Den skjulte

Gud».

Det er denne Gud vår kirkekunstner allikevel vil

vise oss: Den treenige, varmende, lysende skjulte

og gåtefulle Gud, Jahve.

Nyoppusset kirke til jubileet

SIDEN MARS I ÅR har Bekkelaget kirke fått en svært etterlengtet oppussing. Kirkens innside har ikke hatt en lignende renovering på 50 år! Vi er mange som kan glede oss over at et svært vakkert kirkerom nå er klart til å tas i bruk i mange år fremover.

ET KIRKEROM som var tydelig skittent på vegger og i tak har blitt reparert i murverket, vasket og har fått ny maling etter original farge. Borte er grønn, utslitt linoleum, og isteden er det støpt nytt gulv med vannbåren varme - i hele 1. etasje, både i kirken, i kirkestuen, i kjøkkenet og i våpenhuset. Og det hele er toppet med vakre grå granittfliser. Kirkerommet har også fått et nytt teppe i originalfarge. Det gamle, blå teppet har måttet vike for et originalfarget, rødbrunt teppe, som fører fram til antependiet, «alterkledet,» i samme farge. Linoleumdekket har også blitt fjernet fra trappene opp til korpartiet og disse har fått beis i en mørkebrun farge som står svært godt til den rødbrune løperen. Lyssettingen i kirken er fornyet, med mulighet til å dempe lyset, når det passer best, og med

lys-spot'er som fremhever viktige steder i rommet, alter, lesepult, døpefont og flygel.

HVA MER? Jo, det gamle kjøkkenet har blitt renoverert, med ny, tidsmessig innredning. Det er bygget et nytt HC-toalett i kirkestuen, altså i første etasje, en klar forbedring i henhold til krav om universell utforming. De fire toalettene i kjelleren har også fått en etterlengtet oppussing. Og hovedrommet i kjelleren har fått ny status etter oppussingen, fra lagerlokale til aktivitetsrom – for søndagsskole, konfirmantgrupper og lignende.

SELV OM MAN er såre fornøyd med alt dette, så langt, er det planlagt å bore etter jordvarme for å økonomisere oppvarmingen av bygget og gjøre det mer klimavennlig. Dette skal finansieres eksternt.

Den kommende jubileumsfeiring, kombinert med mottakelsen av en uventet arv, ga et incitament til å igangsette en helt nødvendig oppussing av kirken. Nå er den klar for å inntas av nye generasjoner. Velkommen til å ta den i bruk!

ENQUETE

Hva betyr Bekkelaget kirke for deg?

Ole Chr. M Kvarme

Biskop emeritus.

BEKKELAGET KIRKE er ett av de faste holdpunktene i våre liv. Da vi bodde i Israel og vår yngste sønn ble født og døpt i Haifa, ble han likevel innført i dåpsregisteret i Bekkelaget.

Etter at vi 10 år senere hadde flyttet hjem, ble begge våre gutter konfirmert her.

Et lite element i kirkerommet gjorde at jeg da umiddelbart kjente meg hjemme. Oppe under taket foran alterpartiet er det en hebraisk inskripsjon, med bokstavene: JHVH. Jahve er Guds navn i Bibelen og betyr «Jeg er». Denne enkle inskripsjonen gir oss tilhørighet i et fellesskap som gjennom århundrene har bekjent Guds hellige navn.

Kirkebygget gir meg også lokal forankring, her hvor vi nå bor. Når jeg kommer til gudstjeneste søndag etter søndag, møter jeg kjente ansikt, men alltid også nye. Fellesskapet i Guds hus er større og når lenger ut enn vi kan se med vårt blotte øye. Og når det er dåp i gudstjenesten, minnes jeg på det grunnleggende som vi aldri blir ferdige med: at vi her og nå får være og skal få leve som Guds barn.

Silje Eklund

Student på 2. året på lærerutdanningen på Oslomet og dirigent for Barnegospel.

BEKKELAGET KIRKE har vært en stor del av min oppvekst. Da jeg var barn, sang jeg i barnekorene, var tårnagent og var på mange menighetsturer til Knattholmen. Da jeg kom tilbake til kirka

som konfirmant, var det hyggelig å bli møtt av kjente fjes og føle at jeg hører til i menigheten. For meg er Bekkelaget kirke en fellesskapsarena hvor jeg møter gode venner med like interesser og verdier som meg. Nå bor jeg i menighetsblokka og er leder for barnekorene. Jeg trives veldig godt med det, og ønsker å bidra til at flere barn og unge får gode opplevelser i Bekkelaget kirke.

Åste Dokka

Kommentator i Vårt Land, tidligere Domkirkeprest for Oslo domkirke.

SOM BARN gikk jeg i Bekkelaget menighets kortidsbarnehage, hver mandag gikk jeg i barnekoret og hver onsdag i KFUK-speideren – og alt dette fant sted på menighetssenteret.

Som speiderleder hadde jeg i ungdommen egen nøkkel til det huset, og jeg husker jeg var stolt av det.

Selv om jeg er født i Levanger, ble jeg døpt i Bek-

kelaget kirke, bare noen uker gammel. Siden kom vi flyttende til soknet, og jeg ble konfirmert i det samme rommet.

De sterkeste minnene jeg har fra Bekkelaget kirke, er fra lysmessene som fant sted en søndagskveld i advent. Spiderne var alltid med, og vi gikk inn med tente stearinlys i hendene. Det var intenst stemningsfullt – og veldig vondt når jeg uvegerlig fikk flytende stearin på hånda. Jeg husker at jeg flere ganger leste tekst i lysmessa. Versene var hentet fra profeten Jesaja, og 1978-bibelen lød det slik: «For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herreveldet er lagt på hans skulder, og hans navn skal være: Underfull Rådgiver, Veldig Gud, Ewig Far og Fredsfyrste.» Hver gang jeg leser ordene, ser jeg for meg mange små lys i mørket i Bekkelaget kirke.

Henning Vik

Prest på Bekkelaget: 1995-2012.

Nå: Prest i Sjømannskirken i Sveits.

JEG HAR mange sterke minner fra Bekkelaget kirke, der jeg fikk være prest i 18 år. Ettersom årene på Bekkelaget ble så mange, fikk jeg være prest i både dåp, konfirmasjon, bryllup og begravelser for mange familier. Jeg vil aldri glemme den dype fortvilelsen hos mennesker som hadde mistet en som betydde alt for dem, kanskje i brå og uventet død. Men jeg glemmer heller aldri den boblende gleden blant ungdommer som kjente seg verdifulle og blomstret gjennom konfirmantarbeidet.

Tidlig i min periode som prest på Bekkelaget foreslo jeg for ungdomslederne at vi skulle gjen-skape Edens hage i området foran alteret, i forbindelse med en samtalegudstjeneste. Da jeg kom til kirken dagen da gudstjenesten skulle finne sted, stod toppen av et enormt grantre klar utenfor kirken, flere meter høyt. Dette hadde en av lederne som arbeidet med trefelling fått tak i, og da vi bar det inn i kirken var det så stort at det følte som det fylte hele korpartiet. Det ble mang en god lat-

ter i disse årene så tett på en hærs-kare av kreative ungdommer.

Det siste jeg vil nevne er symbolvandringene jeg fikk ha i Bekkelaget kirke. Dette er jo en kirke full av spennende symboler. Har du stått på plassen bak i kirken der arkitekten viser oss hvem Gud er, ja, da har du virkelig erfart hva god kirkekunst kan bety.

Aase Sofie Lilletvedt

Assisterende rektor ved Bekkelaget skole frem til 2011 (totalt 20 år ved skolen).

Etter dette, rektor i Oppegård kommune i ni år.

JEG BLE DØPT i Bekkelaget kirke, så kirken har alltid vært der for meg og min familie så lenge vi har bodd i området. Det har vært naturlig for oss å holde barnedåper, konfirmasjoner, vielser og be-

gravelser i Bekkelaget kirke.

Da jeg gikk på barneskolen, var vi alltid i Bekkelaget kirke siste skoledag før jule- og sommerferien. Det ga meg en høytidsstemning sammen med en frihetsfølelse (det var jo snart ferie), noe som opplevdes som fint og trygt for meg.

Da jeg hadde jobbet noen år som lærer ved Bekkelaget skole, ble jeg en del av skolens ledelse og jeg fikk ansvaret for å samarbeide med kirken om skolegudstjenester og 17.mai-feiringer. Det var fint å samarbeide med kirken om å videreføre lokale kulturtradisjoner på Bekkelaget.

Jeg har alltid ment at Bekkelaget kirke har vært et flott og høytidpreget bygg. Det er stas at kirken også innvendig nå er nyoppusset. Dette tyder på at bygget vil bestå i mange år til. Samtidig som jeg er stolt over kirkebygget, vil jeg også fremheve kirkegården. Den er usedvanlig pen og velstelt. Kirkegården gir meg faktisk en god ro når jeg besøker familiens graver.

Bekkelaget kirke betyr først og fremst tradisjon for meg og den gir meg trygghet.

Jon Gunnar Jørgensen

Professor i norrøn filologi, Universitetet i Oslo.

JEG VOKSTE OPP på toppen av Brannfjellveien som sønn av to lærere, den ene på Ekeberg, den andre på Bekkelaget skole, og det var vanskelig å bevege seg i området uten å bli gjenkjent som «sønn'

te Jørgensen». Både far og mor hadde et godt samarbeid med kirken, og jeg ble selvfølgelig sendt på søndagsskole. Jeg kom hjem med skinnende stjerner på søndagsskolekortet for frammøtet og fikk høre gripende fortellinger om Abraham, profetene og Jesus. Jeg tror faktisk jeg ble bedre kjent med denne grunnleggende kulturskatten som smågutt enn de fleste av mine studenter er i dag. Det er lenge siden jeg flyttet fra Brannfjell og har nå bodd i 40 år på Grorud. Min tilhørighet til kirken ble etablert i oppveksten, og den har jeg tatt med meg. På Grorud har jeg videreført den som frivillig i menigheten og i Kirkeakademiet. Fremdeles føler jeg sterk tilknytning til Bekkelaget kirke. Grorud og Bekkelaget kirker fra hhv 1902 og 1923 er forresten ikke så ulike. De er tegnet av samme arkitekt. Gratulerer med jubileet!

Jane Røed Brun (7 år)

2. klassing på Ekeberg skole og synger i Barnegospel.

BEKKELAGET KIRKE er en del av Guds hus. Men Gud er også hos oss. Til og med inni munnen vår! Kirka er et sted alle kan gjøre gode ting for folk i verden. Det er et sted man kan be til Gud. Jeg ble døpt i Bekkelaget kirke. Jeg er også litt i Bekkelaget kirke sammen med koret jeg synger i, som heter Barnegospel. Det beste med Bekkelaget kirke er at

alle kan bli med. Også liker jeg kirkekaffe. Da får vi noen gang kake og alltid saft. Det er deilig!

Arnvid Lie

Tidligere sogneprest, nå pensjonist.

BEKKELAGET KIRKE står som en ramme rundt livet mitt. Kirkens budskap har vært det viktigste for meg både personlig og i mitt yrkesaktive liv som prest.

I Bekkelaget kirke ble jeg døpt. Dåpen gir oss «en større gave enn hva ord kan romme», synger vi i en dåpssalme. (Svein Ellingsen). I kirken gikk jeg på søndagsskolen og til gudstjeneste. Mange år bodde jeg andre steder i Norge. Da jeg som pensjonist flyttet tilbake hit, er Bekkelaget kirke blitt en naturlig del av livet.

Grete Breievne

Førsteamanuensis ved Institutt for helse- og sosialvitenskap, Universitetet i Sørøst-Norge. Tekstleser på gudstjenester, frivillig på åpen kirke, samt andre oppgaver som må gjøres.

ET HJEM I Guds kirke på jorden. I Bekkelaget kirke er det ofte dåp. For meg rammer dåpsliturgien inn hele livet mitt fra begyn-nelse til slutt. Vi blir døpt til Kristi død og oppstandelse, et leven-

de håp og løfter om at Gud bevarer innganger og utganger. Jeg har erfart det holder i livet og i møte med døden. Dåpsliturgien er videre en av de få stedene hvor forsakelsen sies høyt. Jeg synes det er godt å få denne muligheten til å minne meg på nødvendigheten å ta aktiv avstand fra ondskap og destruksjon.

Han malte kirken

DET VAKTE et visst lokalt engasjement, da det gjennom facebook-siden «Du vet du er fra Bekkelaget» ble kjent at Bekkelagsbeboeren Dag Jørgensen var i ferd med å male et bilde av Bekkelaget kirke.

Inspirasjonen til å gjøre dette, var at 100-årsjubileet for kirken nærmet seg.

– Bekkelaget kirke er ikke et bygg jeg besøker så ofte, skriver Jørgensen, – men kirkens arkitektur er jo i den øverste kvalitetsklassen. Jørgensen forteller at han for en del år tilbake ble vist bilder av kirken i et amerikansk arkitekturmagasinet, der det ble kommentert at dette bygget var et av verdens fineste i sitt slag.

– Jeg vet ikke hvor seriøst dette var ment, men det sier allikevel noe, mener han. Og selv om jeg bor i nærheten og muligens ikke er helt objektiv, våger jeg å påstå at kirken er et av landets peneste kirkebygg. Kristianias kommunearkitekt, Harald Bødker, som tegnet kirken, var en svært dyktig arkitekt, det hersker det ingen tvil om.

Nå er bildet ferdig. Skal han så henge det opp i sitt eget hus?

– Nei, jeg kunne tenke meg å donere det til Bekkelagshøgda's lokalhistoriske forening som kanskje kunne lage en utlodning, erklærer Jørgensen.

Og slik blir det. Bildet skal loddes ut på «historielagets» 100-årsjubileumsfeiring av kirken. Den skjer - nettopp - i Bekkelaget kirke 11. januar kl. 19.00. (se nærmere omtale et annet sted i bladet). Og foreningens styre har i gavmildhet bestemt at inntektene fra lotteriet skal gis som jubileumsgave til Bekkelaget kirke. Hjertelig takk!

Kom og kjøp lodd 11. januar!

100 løker i jorda

OM VÅREN er det så fint å se at krokusen titter fram etter vinterdvalen. Denne våren ser vi fram til dette på en spesiell måte: Etter gudstjenesten 13. november plantet nemlig, både store og små, 100 krokusløker i formasjon som et 100-tall i gressbakken utenfor kirken. Er vi heldige, blomstrer de når jubileumsuka nærmer seg. Vi gleder oss!

Jubileumsprogram

JUBILEUMSÅRET

1. jan. /11:00 Nyttårgudstjeneste for prostiet i Bekkelaget kirke
11. jan. /19:00 Temakveld: Randi Dyrerud: Historien om Bækkelagskirken
15. jan /19:30 Salmekveld med band og forsangere
18. jan. /19:30 Temakveld: Svein A Christoffersen: Kirkerommets teologi
25. jan. /19:30 Temakveld: Harald Hegstad: Mellom foreningskirke, aktivitetskirke og stabskirke
1. feb. /19:30 Temakveld: Knut Lundby: Kristendom i medienes grep
5. feb. /19:30 Kammermusikk-konsert
8. feb. /19:30 Temakveld: Torleiv Austad: Splittelsen i Bekkelaget menighet under krigen
15. feb. /19:30 Temakveld: Misjons-kirker i ord, bilder og frimerker
22. feb. /19:30 Fastegudstjeneste
Tema: Utdrivelsen av paradiset
1. mar. /19:30 Fastegudstjeneste
Tema: Våk og be
5. mar. /19:30 «Vinterlys». Kammermusikk-konsert, Fløyte: Johild Kosberg Bredin
8. mar. /19:30 Maria i Bibelen, i Koranen og i Livet. Forestilling
15. mar. /19:30 Fastegudstjeneste: Tema: Salige er de som er innbudt
22. mar. /19:30 Fastegudstjeneste: Tema: Jahve-symbolet
29. mar. /19:30 Fastegudstjeneste: Tema: Jesus korsfestes

PÅSKE

16. apr. /19:30 Forestilling m musikk og tekst: «Pastor Gregersens funderinger». OJ Kosberg
26. apr. /19:30 «I bønnens landskap»: Med Victoria Bø, Åste Dokka og Merete Thomassen
3. mai /11:30 Eldres kirkedag

JUBILEUMSUKEN

7. mai /11:00 Jubileumsgudstjeneste for store og små. Folkefest på kirkebakken
7. mai /19:30 Koret Cantandos jubileumskonsert
8. mai /11:30 Seniorakademiets kirkejubileums-markering
8. mai /17-20 Besøk fra vår vennskapsmenighet, Beit Sahour
9. mai /11:00 Felles matlaging og måltid
9. mai /19:30 Kirkebursdagsfest for barnehagene
9. mai /19:30 Konsert ved unge, lokale musikere. Innlegg ved tidligere organist Tor Skott Hansen om Arild Sandvold
10. mai /18:00 Biskop Thomas møter barnekorene
10. mai /19:30 Biskop Thomas-kveld i kirken
11. mai /19:30 Eyvind Skeie leder kvelden
11. mai /19:30 Konsert med Odd Nordstoga og band
12. mai /19:30 Ungdomsgudstjeneste
13. mai /17:30 Reunion, «gamle» konfirmantledere
14. mai /11:00 Jubileumsgudstjeneste ved biskopen, prosten og lokale ansatte. Cantando. Festkirkecaffe

TEMAKVELDER I JUBILEUMSÅRET

11. JANUAR // kl. 19.00

Kirken på Bækkelagshøiden

– Historien om et stort lokalt engasjement.

Vi inviterer til tema- kveld og 100-års jubileumsmøte med Bækkelagshøgda's Lokalhistoriske Forening onsdag 11. januar i kirken. Tema: Historien om Bækkelagskirken.

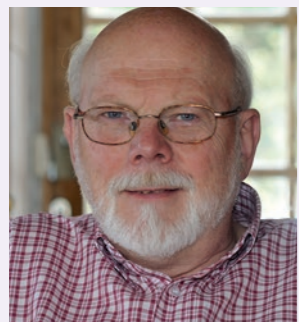
Foredragsholder: Randi

Dyrerud. Pause med kaffe & vafler. Utlodning av maleri av Bækkelaget kirke, malt av Dag Jørgensen.

18. JANUAR // kl. 19.30

Svein Aage Christoffersen:

Kirkerommenes teologi.

Vi tenker som regel at kirkerommet er et sted som gir rom for teologi. Det er teologi i preken, i liturgi og i salmesang. Men kirkerommet er ikke bare et sted. Det har også en teologi. Kirkerommet

kan også ta ordet og tale, og gjør ofte det, før vi rekker å åpne munnen. Men hva sier det?

25. JANUAR // kl. 19.30

Harald Hegstad: Mellom foreningskirke, aktivitetskirke og stabskirke.

I løpet av de sist hundre årene har lokalt menighetsliv i Den norske kirke gjennomgått store endringer. Foredraget vil peke på noen viktige utviklingstrekk som har ført oss frem til situasjo-

nen i dag, samt peke på noen utfordringer og dilemmaer som vi står overfor i dag. Primært drøftes generelle utviklingstrekk i Den norske kirke, men mye vil også ha overføringsverdi for Bekkelaget menighet.

Foredragsholderen har i mange år forsket på lokalt menighetsliv og kirkelige utviklingstrekk.

1. FEBRUAR // kl. 19.30

Knut Lundby: Kristendom i mediernes grep?

Forståelsen av kristendom i offentligheten er utsatt for mediernes omformende rolle i journalistikk og underholdning. Skjermbruk og sosiale medier erstatter delvis fellesskap i kirke og menighet.

Med utgangspunkt i sin bok om Religion i mediernes grep vil Knut Lundby vil trekke linjer og gi eksempler på denne «medialiseringen» av religion i Norge fra 1970 til i dag.

8. FEBRUAR // kl. 19.30

Torleiv Austad: Splittelsen i Bækkelaget menighet under krigen.

I mars 1941 ble Hans Olaf Hagen utnevnt til ny sokneprest i Bækkelaget menighet, uten å være innstilt av menighetsrådet, prostens og biskopens. Hagen hadde opplyst i sin søknad at han var medlem av NS. Verken menighetsrådet eller hjelpest Amund Lie ville samarbeide med ham. Det skapte

utfordringer for menigheten, og førte i praksis til splittelse i menigheten. Splittelsen varte helt til krigens slutt. Til tross for vanskeligheter var det likevel – uavhengig av soknepresten – stor aktivitet i menigheten disse årene.

15. FEBRUAR // kl. 19.30

Misjonskirker i ord, bilder og frimerker – sett fra Bækkelagshøgda.

Den misjonerende kirke har alltid hatt – og har fortsatt – ulike betingelser for hvor og hvordan de kan samles som trossøsken. Noen av Bækkelaget menighets tidligere utsendinger deler tanker og erfaringer fra India, Ecuador og Aserbajdsjan.

Videre får vi misjonsoppdraget formidlet ved en unik samling frimerkeutgivelser. Og så blir det en smak av indisk ris og carry. Medvirkende:

Ingrid & Alf Henry Rasmussen, Ingebjørg & Gunnleik Seierstad og Randi Dyrerud.

FASTEGUDSTJENESTER I JUBILEUMSTIDEN

HVERT ÅR er det fastegudstjenester i Bekkelaget kirke, onsdagskveldene i fastetiden. Disse gudstjenestene har et enkelt opplegg, med et par salmer, stillhet, lystenning, bønn og nattverdfeiring. Dette året blir det også en kort tale. Siden det er kirkejubileum, er talenes temaer knyttet til symboler og bilder i kirkerommet vårt.

Gudstjenestene begynner kl. 19.30 og varer 30 – 40 minutter.

DATOER	TEMA FRA KIRKEROMMET
22. februar	Adam og Eva drives ut av paradiset.
1. mars	Våk og be
15. mars	Salige er de som er innbudt til Lammets bryllupsmåltid
22. mars	Jahve-symbolet – Guds navn på veggen
29. mars	Korsfestelsen – Marias sorg over sønnen

8. mars – kvinnedagen – kl. 19:30 i Bekkelaget kirke

Maria i Bibelen, i Koranen og i Livet

Kan fortellingen om Maria, Jesu mor, bidra til dialog og til å fremme likestilling og forståelse over religiøse skillelinjer?

MEHDA ZOLFAQARI, koranforteller.

ANNE BERIT EVANG, prest- og bibelforteller.
SOLFRID MOLLAND, vokal/trekkspill forteller om den modige Maria, Jesu mor, som er så sentral både i kristendom og islam. Solfrid Molland vever historiene sammen med sanger og musikk hentet fra orientalsk og norsk musikktradisjon.

Gjennom historien har kvinner ofte blitt ekskludert fra å tolke religiøse tekster og fortellinger. Religion har også blitt brukt til å fremme krig og konflikt. I dag opplever vi igjen økende polarisering og fremmedfrykt.

I denne forestillingen utforskes disse spørsmålene. Fra hvert vårt ståsted formidler de tre kvinnene historien om Maria, den unge jenta som levde for

mer enn to tusen år siden, og fortsatt inspirerer mennesker i dag. Etter forestillingen åpnes det for samtale og spørsmål med utgangspunkt i forestillingen. **Gratis inngang!**

Tre kvinner om bønn

26. april, kl. 19:30 kommer tre kvinner til Bekkelaget kirke for å dele og samtale om sine «Tanker om bønn».

ÅSTE DOKKA, er teolog, forfatter og kommentator i avisen Vårt Land, har utgitt blant annet bøkene «Å leve vanskeligere – en elendighetsteologi» og «En farlig lek – å tenke teologisk»

VICTORIA BØ, er kommunikasjons- og markedsleder i Normisjon, og har gitt ut flere skjønnlitterære bøker. Hun har studert språk og statsvitenskap og har en mastergrad i internasjonal politisk økonomi. I fjor ga hun ut en bok om bønn: «I bønnens landskap».

MERETE THOMASSEN, teolog og førsteamanuensis i liturgikk ved det teologiske fakultet i Oslo. Hun er hovedforfatter av boken «Når dere ber», en bok om liturgisk språk, og om å utforme gode bønner til gudstjenesten.

Jubileumsmusikk

15. JANUAR KL. 19.30

SALMEKVELD MED BAND OG FORSANGERE

I kirka er vi mest vant til å høre salmene ledsaget av orgeltoner. Denne kvelden kler vi på dem andre toner; Vi lar navnet Jesus, Deg være ære, Herre Gud ditt dyre navn og ære, og mange flere, bli sunget med akkompagnement av band. Fredrik B. Møller, bass, Kjetil Vesteraas, trommer, og Ole Johannes Kosberg, flygel. Sterke melodier og gode tekster tåler forskjellige musikalske uttrykk. Kom og opplev det selv!

5. FEBRUAR KL. 19.30

KAMMERMUSIKK-KONSERT

Programmet har en klassisk profil, med innslag av folketoner, popmelodier og viser. Sentralt i programmet står arier fra Bachs kantater, samt to urframførelser: Sangene «Fikentreet» og «Månen» av Ole J. Kosberg, og «The Lark ascending» av R. V. Williams.

16. APRIL KL. 19:30

FORESTILLING:

PASTOR GREGERSENS

FUNDERINGER. TRIO SAFINO.

Forestillingene laget for jubileet. Hovedpersonen er en prest som tenker og undrer seg over alt han møter: Sorgens landskap,

barnehender, store vidder og små hendelser. Gjennom nyskrevne sanger og korte tekster har Ole Johannes Kosberg laget en fortelling i ord og toner som har som intensjon å få tilhørerne til selv å tenke videre. Solist er Guro Lødemel. Hun er mye brukt som freelancer, har vært med i Solistkoret, og er dessuten med i Trio Safino, som ellers består av Birgitte Stærnes, fiolin og Ole Johannes Kosberg, piano.

9. MAI KL. 19:30

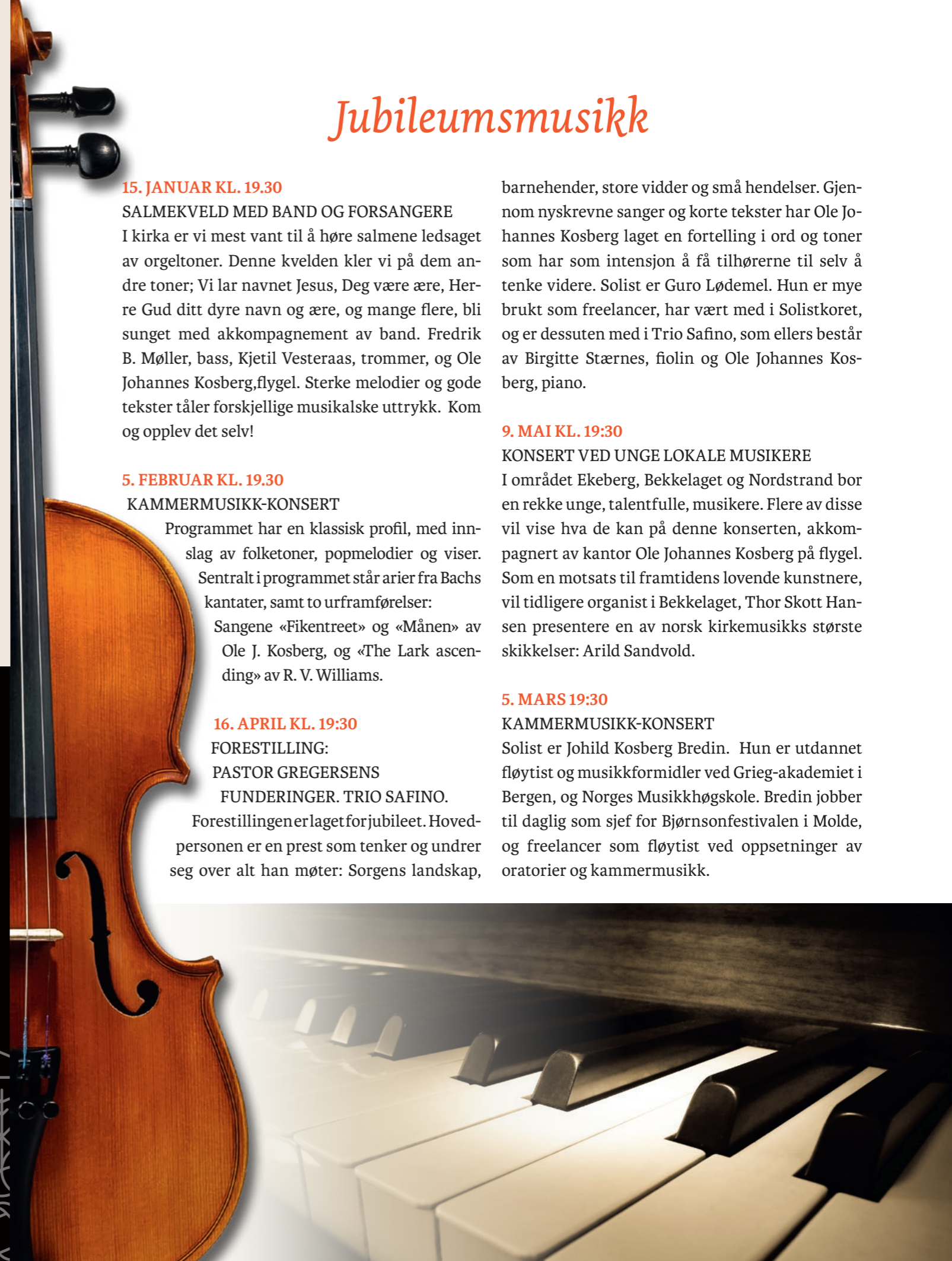
KONSERT VED UNGE LOKALE MUSIKERE

I området Ekeberg, Bekkelaget og Nordstrand bor en rekke unge, talentfulle, musikere. Flere av disse vil vise hva de kan på denne konserten, akkompagnert av kantor Ole Johannes Kosberg på flygel. Som en motsats til framtidens lovende kunstnere, vil tidligere organist i Bekkelaget, Thor Skott Hansen presentere en av norsk kirkemusikks største skikkelser: Arild Sandvold.

5. MARS 19:30

KAMMERMUSIKK-KONSERT

Solist er Johild Kosberg Bredin. Hun er utdannet fløytist og musikkformidler ved Grieg-akademiet i Bergen, og Norges Musikkhøgskole. Bredin jobber til daglig som sjef for Bjørnsonfestivalen i Molde, og freelancer som fløytist ved oppsetninger av oratorier og kammermusikk.

KONSERTER

Drøbak Båtforenings Cabinorkester

SØNDAG 12. MARS KL. 19:00

DRØBAK BÅTFORENINGENS CABINORKESTER spiller tradisjonell New Orleansjazz. Bandet har holdt sammen i mer enn 40 år. Til Bekkelaget kirke kommer de med åtte musikere. Tuba, trompet, klarinett, saksofon, trommer... så alt blir slik vi forventer av et skikkelig gladjazzband. Vår egen dyktige trompetist Arne Kollandsrud er med i bandet. Dette blir en uforglemmelig aften med godt humør, løssluppen musisering og uforfalsket spilletglede!

Jubileumskonsert med Cantando

SØNDAG 7. MAI KL. 19:00

DENNE SØNDAGEN VIL KORET CANTANDO holde sin jubileumskonsert i Bekkelaget kirke. Korets dirigent er Markus Tähti Dunseth. Det er gratis adgang.

Fra salmenumre til dåpsduer

DE SEKS SALMETAVLENE i Bekkelaget kirke er vakre, men de har vært ute av bruk i lang tid. Nå er det trykket program eller visning på skjerm som gjelder. I løpet av det siste året har tavlene kommet til nytte igjen: Alle barn som døpes i kirken får nå hver sin lille dåpsdue i keramikk, med barnets navn skrevet på baksiden. Duen er jo et symbol på Den hellige ånd, som gis oss i dåpen. Det første året har denne duen en plass på én av salmetavlene, der den henger for å minne foreldre og faddere om tilhørigheten til kirken og kirkens fellesskap. De som kommer til kirken minnes om å be for barna som er døpt, når de ser duene. Etter ett år inviteres dåpsbarna og deres foreldre til en samling der de får overrakt sin due. Rundt ett hundre duer henges på tavlene, hvert år.

BEKKELAGET KIRKE

1923 – 2023

VÅR KIRKE PÅ BEKKELAGET er blitt hundre år, og det vil vi feire. Kirken er pusset opp og fornyet som seg hør og bør, og hun ligger der så fin som aldri før. Hun har omsluttet mange og tatt oss inn i glede og sorg, i hverdag og høytid, i motgang og medgang. Det var nettopp det hun ble til for. Hun skulle være et sted der vi fikk komme og gå gjennom livets skiftende årstider. Hun ble stedet der begynnelsen og avslutningen på livet ble markert, og der hun også gjennom alle sine bilder og symboler får peke på den store sammenheng vi alle hører til i. Korset på kirketårnet er hennes krone, for hun tilhører den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus. Gleden og utfordringen ved å tilhøre ham peker hun på ved utsmykningen i kirkerommet, der fresken i koret viser oss Jesus som med åpen favn tar imot oss, og samtidig minner oss om at livet i Guds verden og livet med Ham leves med et ansvar: Vi skal forvalte det vi fikk, og være våkne når han kaller på oss så vi gjenkjenner han som vår frelser. Vi som kommer til kirken er svært forskjellige.

Det er godt at det er slik, og samtidig er det en utfordring. En utfordring til å se at her i kirken er vi alle like verdifulle for Han som er kirkens Herre, og Han vil at vi skal elske hverandre slik han først har elsket oss.

Gratulerer med kirkejubileet!

Jens-Petter Johnsen

Leder, jubileumskomiteen

Terje Fonk

Leder, Bekkelaget
og Ormøy menighetsråd

Jubileumssalmen: Kom bli med!

NÅR EN KIRKE feier runde år, er det ikke uvanlig at det blir laget en jubileumssalme. Jubileumskomiteen drøftet en stund om vi skulle utlyse en konkurranse, men vi falt til slutt ned på å utfordre to unge kvinner til å skrive en slik salme for oss: Ingrid Brækken Melve og Solveig Spilling Bakkevig. Nå er salmen klar. Nedenfor er deres kommentarer til salmens tilblivelsesprosess. Vi anbefaler at den leses for bedre å få øye på dybdene i teksten.

«I DENNE SALMEN har vi i både tekst og melodi latt oss inspirere av dekor og inventar i Bekke-

laget kirke. Varmebølgene og lys-motivet som går igjen, har fått prege salmeteksten. Bildene fra både bryllupsfest og alvor ligger bak og preger både tekst og melodi (som for øvrig er inspirert både av jødisk klezmer-musikk og norsk folkemusikk). Vi ønsket å lage en salme som ikke var for selvtilfreds, men som oppfordrer til både håp og handling. Samtidig var det viktig for oss å lage en salme forankret i et fellesskap, og som gir rom for nåde og hvile underveis».

Salmen vil bli sunget på flere av gudstjenestene fremover i jubileumsåret.

JUBILEUMSSALME
TIL BEKKELAGET KIRKE
100 ÅR

Se, snart stiger morgensolen

T: Ingrid Brækken Melve (2022)

M: Solveig Spilling Bakkevig (2022)

1. Se, snart sti - ger mor - gen - so - len, lys i - gjen - nom tå - ke - slør.

Kjenn Guds livs - pust o - ver jor - den blå - se liv i ble - ke glør.

Kom, bli med! Kom, bli med! Mør - ket ven - der, kom, bli med,

1 Se, snart stiger morgensolen,
lys igjennom tåkeslør.
Kjenn Guds livspust over jorden
blåse liv i bleke glør.

Omkved:
Kom, bli med, kom, bli med,
mørket vender,
kom, bli med.

2 Stå nå opp fra myke senger,
rist vekk vanens hverdagsstøv.
Åpne låste kjellerdører,
rak vekk løgn og råttent løv.

3 Og om natt og vintervinder
gjør hvert ansikt hardt og kaldt,
snøen skjuler spor og veier,
vær Guds lys og brøytesalt.

4 Og om mørke nattetormer,
knuser håp og framtidssdrøm,
trekker inn i hus og hjerter:
Vær Guds milde varmestrom.

5 Kjenn Guds pust og varmebølger
over hud og liv og jord.
Le og lek, finn trøst og hvile,
se, vår Gud har dekket bord.

6 Se igjennom nattens mørke:
Morgensolens nådeblikk
som lar alt vårt knuste skinne
i Guds himmelmosaikk.

Siste omkved:
Gå i fred, gå i fred,
mørket vender,
gå i fred.

Reunionsfest for «gamle» konfirmanteledere

KONFIRMANTARBEIDET er noe av det aller viktigste som drives i Bekkelaget og Ormøy menighet. Hvert år konfirmeres et sted mellom 100 og 175 konfirmanter. Det er et fantastisk arbeid som har vært drevet godt i mange år. Det hadde ikke vært mulig uten alle konfirmantlederne, 30-50 hvert år.

I **JUBILEUMSUKEN**, på lørdag 13. mai, kl. 17:30 blir det nå fest på menighetscenteret og i kirken for alle konfirmantledere som gjennom årene har gjort en uvurderlig innsats.

HENNING VIK, tidligere mangeårig prest i menigheten, kommer fra Genève, der han nå er sjømann-

sprest. Han vil møte gamle kjente, dele gamle minner og feire fortiden – og hva den kan bety for fremtiden. Også en kjent sanger fra den tiden, Glenn Gulli kommer for å synge. Hvis du er en av disse «gamle» lederne, og lurer på noe om reunio-

HENNING VIK

nen, ta kontakt med frivillighetsleder Janne Kass-tad (jk697@kirken.no)

Besøk fra vennskapsmenigheten i Beit Sahour

8 . MAI kl. 17.00-20.00 blir det en kulturkveld med fokus på vårt fellesskap med vår vennskapsmenighet i Beit Sahour, utenfor Betlehem. Både presten og andre menighetslemmer kommer til Bekkelaget, og det blir kulturelle innslag og fortellinger fra menighetsliv og lokalsamfunn. Det blir palestinsk mat å spise. Vi satser på å tilberede den, sammen.

Velkommen til en kveld med mulighet til å bli kjent på tvers av våre to menigheter!

Samlingen finner sted i Bekkelaget menighetscenter.

Vi får besøk av medlemmer og prest i menigheten i Beit Sahour, som ligger utenfor Betlehem.

Vi har planer for kvelden som vil omfatte kulturelle innslag og fortellinger fra menighetsliv og lokalsamfunn i Beit Sahour.

Det blir bevertning med retter fra Palestina, som vi kanskje kan lage sammen.

Vi vil også snakke om hvorfor det er viktig å ha en vennskapsrelasjon, for oss i Bekkelaget/Ormøy og for folka i kirka i Beit Sahour.

Velkommen til en kveld med mulighet for å bli kjent på tvers av våre to menigheter!

Biskop Thomas kommer – til barn og voksne

BEKKELAGET OG ORMØY menighet støtter et diakonalt og missionalt prosjekt i Egypt gjennom Stefanusalliansen. Onsdag 10. mai kl. 19.30 kommer biskop Thomas til Bekkelaget for å fortelle om dette fantastiske arbeidet. Men før han skal møte de voksne i kirken, skal han være sammen med barna i barnekorene på menighetscenteret fra kl. 18.00!

BISKOP THOMAS er biskop i bispedømmet El-Qussia sør i Egypt. Han har ledet oppbyggingen av retreatsenteret Anafora i ørkenen mellom Kairo og Alexandria. Dette er et møtested for de kristne i Egypt, men også mennesker fra store deler av verden kommer hit.

På det samme området har han startet Anastasia – et undervisningscenter hvor blant annet koptisk ungdom fra Øvre Egypt får yrkesrettet

utdanning og grunnleggende hjelp til å klare seg i samfunnet. Mange av kursene har vært rettet mot kvinner. De siste årene har kursstedet vokst kraftig. Det samarbeider med flere ulike universiteter som gir høyskolekompetanse. Senteret tar imot studenter fra hele Egypt.

BEKKELAGET OG ORMØY menighet har Anafora og Anastasia som ett av to hovedprosjekter for misjon og diakoni, (det andre er Mama Maggies arbeid), gjennom vårt samarbeid med Stefanusalliansen.

Møtet med biskop Thomas i Bekkelaget kirke vil ledes av Eyvind Skeie. Han har skrevet bok om Biskop Thomas og er en glimrende formidler for arbeidet som skjer på Anafora. Det han forteller utfordrer og er til stor inspirasjon, også for oss som bor i Norge.

**BLI
MED!**

Velkommen til tekst- foto- & tegnekonkurranse

**I anledning 100 års jubileet
til Bekkelaget kirke arrangerer
menigheten til tre ulike
konkurranser:**

Tekstkonkurranse:

Minner, visjoner og opplevelser i Bekkelaget kirke?

Du står fritt når det gjelder sjanger; fortelling, essay, intervju, dikt, novelle eller annet. Siden teksten skal være med på å markere Bekkelaget kirkes 100-års jubileum, må teksten ha en tilknytning til kirken eller menigheten. Maksimal lengde 3 sider. Bokmål eller nynorsk.

Fotokonkurranse

Bli med på vår fotokonkurranse! Send inn et bilde som har noe med Bekkelaget kirke å gjøre. Det kan gjerne ha folk eller andre objekter som motiv, utendørs eller inne i kirken. Både erfarne og nybegynnere er velkomne til å delta. Bildet må ha minimum 1 Mb oppløsning. Gjerne flere bilder.

Tegnekonkurranse for barn, 0-12 år.

Hva er det beste med Bekkelaget kirke?

Bli med på tegne- og malekonkurranse for barn (0-12 år)! Tegn eller mal Bekkelaget kirke eller noe du liker å gjøre i menigheten. Kanskje du har et hyggelig minne fra kirka, for eksempel da lillesøster ble døpt eller da tante Guri giftet seg? Tegn eller mal det! Det viktigste er ideene, ikke hvor flink du er til å tegne. Vi vil ta hensyn til alder i bedømmelsen. Skoleklasser kan også delta.

Konkurranseregler:

- Vinnerne vil bli kunngjort på festkirkekaffen 14. mai og publisert i menighetsbladet Kontakten.
- Innsendte bidrag kan bli benyttet i menighetens sosiale kanaler, i menighetsbladet Kontakten og eventuelt annen markedsføring.
- Alle forfattere/fotografer/barn vil bli kreditert med navn. En kan velge å være anonym.
- Sendes e-post: post.bo.oslo@kirken.no. Bekkelaget og Ormøy menighet, Sandstuveien 15, 1178 Oslo, eller leveres på menighetskontoret. Tegninger kan scannes eller fotograferes og sendes som vedlegg på e-post.
- Det er lov til å sende inn flere forslag!
- **Innleveringsfrist 1. april.**

Jubileumsgaven

Vi er mange som er glade og takknemlige for hva Bekkelaget kirke har vært for oss gjennom livet; I glede og sorg, gjennom barndom, ungdom, moden alder og som senior. Ved de store livshendelsene; i dåp, konfirmasjon, i bryllup og begravelse. For vår egen del, og kanskje også for våre barn og våre barnebarn.

Når kirken nå feirer 100-årsjubileum, er det flere som har uttrykt at de gjerne vil bruke denne anledningen til å gi en jubileumsgave til kirken.

Hvis du kan tenke deg å gi en slik gave, kan du bruke enten Vipps nr. 44737, eller gi over bankkonto nr. 1607 43 64784. Merk Vipps / giroen: «Jubileumsgaven».

Vi gratulerer med
100-årsjubileet

jolstad.no

BLADET ER UTGITT AV:

Bekkelaget og Ormøy menighet
v/ jubileumskomiteen

Redaktør:

Sverre Bang

Jubileumskomiteen:

Jens-Petter Johnsen, Randi Dyrerud, Trond Skard
Dokka, Kristine Røed Brun, Sverre Bang (sekretær)

Foto:

Anne Borgersen Skaug og Sverre Bang med flere

Mediegrafiker:

Ole-Jacob Ebbesen

Trykkeri:

Land trykkeri AS

PRESEFOTO

ODD NORDSTOGA

med band

STED: BEKKELAGET KIRKE
SANDSTUVEIEN 15, OSLO

torsdag 11. mai - kl 19.30

BILLETTER: KR 375
TIKKIO.COM

KONSERTEN STØTTES AV BEKKELAGSHØGDA VEL